

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/17-01/890
URBROJ: 354-01/18-10
Zagreb, 13. ožujka 2018.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednika te Darie Duždević i Alice Brandt, članica, u žalbenom predmetu žalitelja Strabag d.o.o., Zagreb, OIB: 74971361430, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0025103, predmet nabave: Projektiranje i izvođenje radova izgradnje MBO postrojenja i pratećih objekata na CGO Bikarac, naručitelja Bikarac d.o.o., Šibenik, OIB: 68212264037, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članaka 398. i 425. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje: ZJN 2016.) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništavaju se točke dokumentacije o nabavi u dijelovima zahvaćenima nezakonitošću u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0025103, predmet nabave: Projektiranje i izvođenje radova izgradnje MBO postrojenja i pratećih objekata na CGO Bikarac, naručitelja Bikarac d.o.o., Šibenik.

2. Nalaže se naručitelju Bikarac d.o.o., Šibenik, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Strabag d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Bikarac d.o.o., Šibenik, objavio je 4. prosinca 2017. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi (dalje: DON) u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0025103, predmet nabave: Projektiranje i izvođenje radova izgradnje MBO postrojenja i pratećih objekata na CGO Bikarac. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda sa sljedećim relativnim značajem: kriterij duljine garancijskog perioda 10 % (10 bodova), kriterij prihvaćene dnevne i ukupne ugovorne kazne za zakašnjenje 10 % (10 bodova), cijena 80 % (80 bodova).

Na dokumentaciju o nabavi žalbu je Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio 14. prosinca 2017. godine žalitelj Strabag d.o.o., Zagreb te je primjerak žalbe u žalbenom roku dostavio naručitelju.

Žalitelj u žalbi u bitnom osporava zakonitost dijela DON. Predlaže poništiti točke DON zahvaćene nezakonitošću. Također traži i naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava sve žalbene navode u cijelosti te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu te odbiti zahtjev za troškom žalbenog postupka, a za nenamjerne pogreške ističe kako će objaviti Izmjenu DON.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj Strabag d.o.o., Zagreb, u žalbi osporava točke 4.3.1. i 4.3.2. DON, Knjiga 1, Zahtjevi naručitelja. Ističe da naručitelj u t. 4.3.1. navodi da „Ponuditelj mora dokazati da je u gore definiranom periodu završio usluge projektiranja na izgradnji: ... b) Dokaz da je uredno izvršio usluge projektiranja glavnog projekta biološke obrade-kompostiranja (kompostiranje na hrpama), minimalnog ulaznog kapaciteta od najmanje 3.000 tona/godišnje“. Poziva se na članak čl. 200. ZJN 2016 te tvrdi da u navedenom dijelu DON nije naznačeno mora li predmetno postrojenje putem kojeg se dokazuje stručna sposobnost ponuditelja biti projektirano, izgrađeno, završeno i pušteno u pogon ili samo projektirano od strane ponuditelja.

Nadalje, ističe i da je t. 4.3.2. kontradiktorna jer prvo piše da: „Ponuditelj mora dokazati da je izvršio usluge projektiranja,“ a onda da za te potrebe mora dostaviti „dokaz da je izveo radove“ pa nije jasno što i kojim dokumentima se mora dokazati - izvođenje radova i/ili projektiranje.

Žalitelj navodi i da je u navedenim točkama spojena obveza dokazivanja projektiranja i građenja, iako su navedene aktivnosti tehnički i stručno dva odvojena procesa koja u praksi i rade različita društva koja su svaka za pojedinu aktivnost izričito specijalizirana. Smatra da nije jasno može li ponuditelj dokazati bilo koju od ranije citiranih točki, ukoliko je uspješno projektirao određeni projekt, a do čije realizacije nije došlo iz razloga koji leže izvan njegovog utjecaja. Tvrdi da navedeno nije u skladu s čl. 256. i 4. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je iz naziva točaka 4.3.1. i 4.3.2. jasno da se pod točkom 4.3.1. traže dokazi o izvršenim projektiranjima, a u t. 4.3.2. dokazi o izvršenim radovima. Ističe da u podtočkama 4.3.1. c) i 4.3.1. d) traži da projektirana ploha odnosno postrojenje moraju biti dodatno i u cijelosti završeni, provedena sva funkcionalna ispitivanja, ploha stavljena u pogon te ishoda uporabna dozvola. Navodi da se nigdje ne traži niti implicira da bi izvođač radova na tim projektima moralo biti isto društvo koje ih je i projektiralo. Na gore opisano se nadovezuje prigovor žalitelja na „spajanje obveza dokazivanja građenja iako su navedene aktivnosti tehnički i stručno dva odvojena procesa koja u praksi i rade različita društva koja su svaka za pojedinu aktivnost izričito specijalizirana“. Naručitelj tvrdi da ni u kom slučaju ne implicira niti zahtjeva da dokaze iz t. 4.3.1. i 4.3.2. prezentira isto društvo. Dapače, za kompleksni projekt ovog tipa upravo je za očekivati da ponude pripremaju zajednice ponuditelja sastavljene od dva, pa i više specijalista. Žalitelj pogrešno podrazumijeva da se naručitelj u određivanju opsega i sadržaja predmeta javne nabave mora prilagoditi upravo njegovoj specijalnosti. Naručitelj izražava neslaganje s tendencijom da se ovlaštenje naručiteljima za traženje samo minimalne razine sposobnosti silno zloupotrebljava i time vrši pritisak na naručitelje da pristaju na izuzetno niske razine sposobnosti. Ističe da preuzima obvezu rješavanja problema zbrinjavanja otpada za čitavu jednu županiju te ne pristaje na ništa manje nego na vrlo solidnu razinu sposobnosti i čvrste dokaze o specifičnom iskustvu, jer se u protivnom izlaže nepotrebnim ekološkim, zdravstvenim i financijskim rizicima svoje osnivače, financijere i stanovništvo županije. Tvrdi da je jedina čvrsta točka prigovora žalitelja pogreška u rečenici ispod naslova točke 4.3.2. gdje je omaškom doista napisano „usluge projektiranja“, a trebalo je pisati „radove“. Navodi da se u podtočkama a) i b) nedvosmisleno traže dokazi o izvođenju radova te da se radi o nenamjernoj grešci koja je, da je bilo dobre volje od strane žalitelja, mogla biti lagano raspravljena i razriješena u okviru instituta pitanja i odgovora.

Ocijenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je sljedeće. Točkom 4. DON – Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti), 4.3. – Uvjeti tehničke i stručne sposobnosti i njihove minimalne razine, 4.3.1. – Popis glavnih usluga projektiranja izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 7 (sedam) godina koje prethode toj godini, naručitelj je propisao da

ponuditelj mora dokazati da je u gore definiranom periodu završio usluge projektiranja na izgradnji: (...) b) Dokaz da je uredno izvršio usluge projektiranja glavnog projekta biološke obrade-kompostiranja (kompostiranje na hrpama), minimalnog ulaznog kapaciteta od najmanje 3.000 tona/godišnje. S obzirom na to da je, dakle, citiranom točkom DON naručitelj jasno naveo da se tražio dokaz da je ponuditelj uredno izvršio usluge *projektiranja* glavnog projekta, dovoljno je da se priloži dokaz o projektiranom postrojenju te je ovaj dio žalbenog navoda ocijenjen kao neosnovan.

Nadalje, točka 4.3.2. DON – Popis radova izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 7 (sedam) godina koje prethode toj godini, propisano je da ponuditelj mora dokazati da je u gore definiranom periodu završio usluge projektiranja na izgradnji: a) Dokaz da je izveo radove na izgradnji za najmanje jednu odlagališnu plohu neopasnog i/ili opasnog otpada kapaciteta od najmanje 50.000 m³ po plohi. Ploha mora biti u cijelosti završena, provedena sva funkcionalna ispitivanja, ploha stavljena u pogon te ishoda uporabna dozvola, b) Dokaz da je izveo radove na MBO postrojenju s biološkom obradom kompostiranjem, minimalnog ulaznog kapaciteta od 20.000 t/godišnje. Postrojenje mora biti u cijelosti završeno, provedena sva funkcionalna ispitivanja, postrojenje stavljeno u pogon te ishoda uporabna dozvola. Ovo tijelo ističe da članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda, dok stavak 2. određuje da dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja. Budući da je citiranom točkom DON naručitelj prvo naveo da ponuditelj mora dokazati da je u (...) periodu završio usluge *projektiranja na izgradnji*, a nakon toga u samoj točki 4.3.2. naveo da traži dokaze o *izvršenim radovima*, što ne spori ni sam naručitelj navodeći da se radi o nenamjernoj grešci, ovaj dio žalbenog navoda ocijenjen je osnovanim.

Vežano za dio žalbenog navoda da je u navedenim točkama spojena obveza dokazivanja projektiranja i građenja te da nije jasno može li ponuditelj dokazati bilo koju od ranije citiranih točki, kao i da navedeno nije u skladu s člancima 256. i 4. ZJN 2016, ovo tijelo ističe da iz navedene točke ne proizlazi da to mora biti dokazano dokazom o izvršenju jednog ugovora (jednom referencom) niti naručitelj implicira da dokaze iz točaka 4.3.1. i 4.3.2. podnese isti gospodarski subjekt. Svaki ponuditelj pa tako i žalitelj mogu se pri dokazivanju uvjeta sposobnosti gospodarskih subjekata osloniti na sposobnost drugih gospodarskih subjekata ili ući u zajednicu ponuditelja. Stoga je ovaj dio žalbenog navoda ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj, nadalje, u žalbi osporava točku 4.3.3. DON, Knjiga 1, Zahtjevi naručitelja. Ističe da naručitelj kod Podataka o angažiranim tehničkim stručnjacima navodi da Stručnjak 1: Voditelj tima / Predstavnik izvođača u kontekstu Ugovora mora imati: „Općenito radno iskustvo: Minimalno 15 godina ukupnog radnog iskustva, od toga minimalno 10 godina radnog iskustva na sličnim poslovima. Pod sličnim poslovima se smatra vođenje izgradnje infrastrukturnih objekata ili industrijskih postrojenja koje je uključivalo projektiranje i ishoda dozvola.“. Žalitelj ističe da naručitelj nepotrebno propisuje tako visoki broj godina ukupnog radnog iskustva te na taj način neopravdano ograničava mogućnost većem broju stručnjaka da sudjeluju u ovom postupku na predmetnoj poziciji iako posjeduju dostatno iskustvo i stručnost.

Nadalje, tvrdi žalitelj, još teži oblik ograničavanja načela tržišnog natjecanja te zabrane diskriminacije kao i načela razmjernosti naručitelj je počinio kad je postavio uvjet da stručnjak koji je radio na projektiranju „*sličnih poslova*“ je tokom tih 10 godina iskustva koje je uključivalo projektiranje bilo uključeno i ishoda dozvola. Žalitelj navodi da nije jasno navedeno kojih dozvola i sa čime povezanim te da navedena nejasnoća nije sukladna ZJN. Smatra i da je neopravdano povezivati aktivnosti projektiranja i ishoda raznih vrsta dozvola u svojstvu iskustva jedne osobe / stručnjaka kojeg ponuditelji moraju osigurati u predmetnom projektu. Tvrdi da su navedenim prekršeni članci 4. i 256. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, u pogledu zatraženih minimalnih godina ukupnog radnog iskustva i minimalnih godina radnog iskustva na sličnim poslovima, ističe da ovaj projekt predstavlja konceptijski i tehnološki iskorak najviše razine te nije prihvatljivo da Voditelj tima

bude netko tko će se na projektu učiti tom složenom i zahtjevnom poslu. Smatra da je dostatno jasno kako su "slični" poslovi - poslovi projektiranja i izvođenja radova izgradnje drugih MBO postrojenja te napominje da nije spreman na kompromise na ovom području i nije mu prihvatljivo iskustvo na drugim tipovima infrastrukturnih projekata (npr. prometnice, lučka postrojenja, vodovodna i kanalizacijska mreža...). Također, smatra razumljivim da je kao dokaz o iskustvu prihvatljivo vođenje projekta koji je doveden do dobivanja dozvole i puštanja u redovan rad.

Provjeravajući ovaj žalbeni navod utvrđeno je sljedeće. Uvidom u točku 4.3.3. DON – Podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima, utvrđeno je da je naručitelj odredio 5 (slovima:pet) profila stručnjaka te iskustvo i specifična znanja koja moraju imati kako bi osigurali kvalitetno pružanje usluga koja su predmet nabave. Stručni kadar koji Ponuditelj mora imati na raspolaganju s traženim uvjetima uključuje, između ostalog: „Stručnjak 1: Voditelj tima / Predstavnik Izvođača u kontekstu Ugovora; Općenito radno iskustvo: Minimalno 10 godina ukupnog radnog iskustva, od toga minimalno 8 godina radnog iskustva na sličnim poslovima. Pod sličnim poslovima se smatra vođenje izgradnje infrastrukturnih objekata ili industrijskih postrojenja koje je uključivalo projektiranje i ishodenje dozvola“. S obzirom na to da žalitelj u žalbi navodi da je naručitelj kod Podataka o angažiranim tehničkim stručnjacima tražio da Stručnjak 1: Voditelj tima / Predstavnik izvođača u kontekstu Ugovora mora imati: „Općenito radno iskustvo: Minimalno 15 godina ukupnog radnog iskustva, od toga minimalno 10 godina radnog iskustva na sličnim poslovima, a da je citiranom točkom DON traženo Općenito radno iskustvo: Minimalno 10 godina ukupnog radnog iskustva, od toga minimalno 8 godina radnog iskustva na sličnim poslovima, žalbeni navod je u tom dijelu neosnovan.

Nadalje, vezano za dio ovog žalbenog navoda da je naručitelj ograničio tržišno natjecanje te diskriminirao gospodarske subjekte traženjem da je stručnjak koji je radio na projektiranju „sličnih poslova“ tijekom tih 10 godina iskustva koje je uključivalo projektiranje bilo uključeno i ishodenje dozvola, ističe se sljedeće. Naručitelj je spornom točkom 4.3.3., kako je prethodno i navedeno, odredio da se „*pod sličnim poslovima smatra vođenje izgradnje infrastrukturnih objekata ili industrijskih postrojenja koje je uključivalo projektiranje i ishodenje dozvola*“. Međutim, naručitelj, po ocjeni ovog tijela, nije navedeno traženje precizirao te se ne zna koje dozvole uključuje to „ishodenje“ (jesu li to građevinske, različite tehničke vezane uz projektiranje, vezane uz tehnologiju, studije utjecaja na okoliš, itd.). Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da smatra da je dostatno jasno kako su „slični“ poslovi – poslovi projektiranja i izvođenja radova izgradnje drugih MBO postrojenja te da smatra razumljivim da je kao dokaz o iskustvu prihvatljivo vođenje projekta koji je doveden do dobivanja dozvole i puštanja u redovan rad, međutim, prema ocjeni ovog tijela to jasno ne proizlazi iz dokumentacije o nabavi. Članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda, dok stavak 2. istog članka propisuje da dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja. Ujedno, čl. 256. ZJN 2016 zahtijeva da naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Slijedom svega naprijed navedenog, u ovom dijelu žalbeni navod je ocijenjen kao osnovan.

Žalitelj u žalbi navodi da naručitelj u točki 4.4.2.1.2. DON, Knjiga 3, Zahtjevi naručitelja (Hale MBO Postrojenja) opisuje predmet nabave te se žalitelj protivi alternativnom nudi rješenja i tome da izvođač snosi odgovornost za potrebe izmjene lokacijske dozvole i sl. te ističe da je to suprotno člancima 4. i 200. ZJN 2016.

Isto tako, navodi i t. 4.4.2.1.4. Knjiga 3, Zahtjevi naručitelja te tvrdi da zbog mogućnosti dostavljanja alternativnih tehničkih rješenja naručitelj neće moći zaprimiti usporedive ponude. Nadalje, smatra da se odredbom da će ukoliko alternativna rješenja (na koja su ponuditelji ovlašteni) prouzrokuju naručitelju troškove i obveze izmjene lokacijskih dozvola – iste snositi ponuditelj – krše članci 4. i 200. st. 1. i 2. ZJN 2016 i da njome naručitelj prebacuje na ponuditelje rizik da zbog nejasne DON moraju snositi troškove potencijalne obveze izmjene lokacijske dozvole.

Navodi da naručitelj u ovom postupku ne nabavlja idejni projekt u kojem bi ponuditeljima bila dana mogućnost dostavljanja različitih ponuda / idejnih rješenja koje bi onda morao pripremiti za izvođenje, nego naručuje projektiranje i građenje prema točno određenim podlogama koje treba dostaviti u dokumentaciji i koje su usklađene s već ishodenim dozvolama.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj pogrešno podrazumijeva da je za ponuditelja priprema elemenata i u konačnici cijene za alternativni tip konstrukcije u odnosu na idejni projekt podložna neuobičajenim rizicima i opsežnim predradnjama. Smatra da, ukoliko je ponuditelj u svojoj praksi izrazito iskusan upravo u tipu konstrukcije koja se alternativno dopušta, a ne koristi tip konstrukcije iz idejnog rješenja, posve je moguće da bi takvom ponuditelju nudenje tipa konstrukcije iz idejnog rješenja predstavljalo neuobičajeni rizik i zahtijevalo opsežne predradnje. Ukoliko žalitelj preferira ili pak ima više iskustva u radu s tipom konstrukcije iz idejnog rješenja, slobodan je potpuno ignorirati alternativni tip konstrukcije i tako izbjeci sve rizike i opsežne predradnje te ističe da su za njega oba tipa konstrukcije jednako prihvatljivi. Nadalje, u pogledu zahtjeva DON da "*...izvođač u potpunosti snosi odgovornost za eventualne posljedične potrebe izmjene lokacijske dozvole i/ili ostalih dokumenata koje dostavlja naručitelj, ukoliko budu tražene zbog promjene tipa konstrukcije u odnosu na idejni projekt*" naručitelj ističe kako je to nešto na što su projektantski specijalisti navikli, a žalitelj, kao specijalist za izvođenje, neopravdano vidi u tome posebno veliki problem. Naručitelj ne misli da mogućnost nudenja alternativnog tipa konstrukcije dovodi do neusporedivih ponuda, jer ono što se pri analizi ponuda uspoređuje je jedino i isključivo cijena tih stavki kao cjeline, budući da su za naručitelja oba tipa konstrukcije jednako prihvatljivi.

Ocjenjujući osnovanost ovog žalbenog navoda utvrđeno je sljedeće. Točkom 4. DON – Tehnički opis radova, Knjiga 3, 4.4. Izgradnja građevina CGO, 4.4.2. Tehnički opis radova prema elementima građevina, 4.4.2.1. Nosiva konstrukcija građevina, 4.4.2.1.2. Hale MBO Postrojenja, propisano je, između ostalog, da je nosivu konstrukciju hala moguće je izvesti kao: Nosivu konstrukciju od armiranobetonskih predgotovljenih elemenata koji se kao gotovi proizvodi dopremaju na Gradilište i montiraju; Alternativno – kao nosivu čeličnu konstrukciju izvedenu kao sistem krovnih rešetkastih nosača oslonjenih na čelične stupove. U istoj točko DON stoji i Napomena: „U Idejnom projektu predviđena je armiranobetonska nosiva konstrukcija. Naručitelj dopušta Izvođaču da projektira i izvede čeličnu nosivu konstrukciju, s time da u tom slučaju Izvođač u potpunosti snosi odgovornost za eventualne posljedične potrebe izmjene Lokacijske dozvole i/ili ostalih dokumenata koje dostavlja Naručitelj, ukoliko budu tražene zbog promjene tipa konstrukcije u odnosu na Idejni projekt“.

Također, Točkom 4. DON – Tehnički opis radova, Knjiga 3, 4.4. Izgradnja građevina CGO, 4.4.2. Tehnički opis radova prema elementima građevina, 4.4.2.1. Nosiva konstrukcija građevina, 4.4.2.1.4. Upravna zgrada, propisano je, između ostalog, da se krovnište građevine izvodi kao višestrešno, drveno, nagiba 25°, od piljene grade crnogorice, minimalno klase C30, dimenzija prema statičkom proračunu. Obavezna je aplikacija premaza za impregnaciju drvenih površina te sredstva protiv mogućeg utjecaja insekata; Alternativno – nosivu konstrukciju krovništa moguće je izvesti od armiranog betona ili roštiljnom lakobetonskom konstrukcijom.

Ovo tijelo ističe da je u predmetnom postupku javne nabave kriterij odabira ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim značajem kriterija duljine garancijskog perioda od 10 bodova, kriterija prihvaćene dnevne i ukupne ugovorne kazne za zakašnjenje 10 bodova te cijene 80 bodova. Naručitelj u predmetnom postupku javne nabave nije zadao tehnologiju izgradnje nosive konstrukcije hale MBO postrojenja, već su mu prihvatljiva oba tipa konstrukcije. Tehnologija izgradnje izabrana od strane ponuditelja utječe na cijenu ponude te posljedično i na bodovanje iste, a na svakom ponuditelju je ocjena isplativosti primjene određene tehnologije u smislu bodovnog rangiranja od strane naručitelja u postupku pregleda i ocjene ponuda. Stoga je neosnovan navod žalitelja da zbog mogućnosti dostavljanja alternativnih tehničkih rješenja naručitelj neće moći zaprimiti usporedive ponude. U tom smislu, niti dio odredbe točke 4.4.2.1.2. DON – da će troškove i obveze izmjene lokacijskih dozvola snositi ponuditelji ukoliko alternativna rješenja prouzrokuju naručitelju iste – ne predstavlja kršenje članaka 4. i 200. st. 1. i 2. ZJN 2016. Slijedom navedenog, ovaj dio žalbenog navoda ocijenjen je kao neosnovan.

Ujedno, ovo tijelo ističe da gore navedeno obrazloženje dijela žalbenog navoda vezanog za točku 4.4.2.1.2. DON, Knjiga 3, Zahtjevi naručitelja (Hale MBO Postrojenja), vrijedi i za dio žalbenog navoda vezanog za točku 4.4.2.1.4. DON, Knjiga 3, Zahtjevi naručitelja (Upravna zgrada). Stoga je i taj dio žalbenog navoda ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj, nadalje, navodi da je naručitelj napravio nepravilnosti u točkama 5.5., 5.6. i 5.7. DON, Knjiga 3, Zahtjevi naručitelja, jer je i ovdje neprecizno odredio parametre izvedbenih ili funkcionalnih zahtjeva, što je u suprotnosti s ranije citiranim člancima ZJN. Pa tako navodi da je u t. 5.5. Potrošnja električne energije (Knjiga 3, Zahtjevi Naručitelja) propisao: „Izvođač će isporučiti Opremu čija je efikasnost takva da je potrošnja električne energije svedena na minimum“, a da pri tome nigdje nije definirano koji je to minimum niti na koji način će tijekom izvršenja ugovora biti vršena kontrola potrošnje električne energije. Smatra da ta nepreciznost predstavlja rizik za ponuditelje prilikom realizacije jer naručitelj može iskoristiti ove odredbe za neopravdana potencijalna potraživanja ili odbijanje prihvaćanja radova izvoditelja uslijed nejasno postavljenih zahtjeva te ista odvrća ponuditelje od sudjelovanja u postupku javne nabave.

Isto tako, žalitelj ističe da u t. 5.6. Raspoloživost /pouzdanost postrojenja (Knjiga 3, Zahtjevi Naručitelja) je propisano: „Izvođač mora garantirati raspoloživost / pouzdanost MBO Postrojenja kako slijedi: (navodi Tablicu 49. Vrijednosti zahtijevane raspoloživosti / pouzdanosti).

Konačno, navodi da naručitelj u t. 5.7. Kazne zbog neispunjavanja garantiranih vrijednosti opreme i postrojenja, Knjiga 3, Zahtjevi Naručitelja, str. 146, propisuje... (citira točke 5.7., 5.7.1., 5.7.1.1., 5.7.1.2. DON). Žalitelj ističe da naručitelj propisuje obvezu mjerenja pouzdanosti predmeta nabave i sa time povezane novčane kazne bez da je igdje u DON opisao kako će to mjerenje izgledati. Tvrdi da iako naručitelj navodi da će mjerenje biti u skladu s t. 5.7.2.1., istu točku niti opis mjerenja nije ugradio nigdje u DON. Stoga je, navodi žalitelj, i ranije opisani dio koji je iznimno bitan s tehničke strane za procjenu rizika i troškova od strane ponuditelja nejasan i suprotan ZJN.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je nepristranim čitanjem DON u ovom dijelu jasno da izvođač treba, prema dobroj inženjerskoj praksi, ugraditi suvremene električne pogone s visokim stupnjem iskoristivosti. Ističe da mjerenje potrošnje nije predviđeno niti postoje kriteriji za prihvaćanje, a da je navod iz poglavlja 5.5. kako će „Izvođač isporučiti Opremu čija je efikasnost takva da je potrošnja električne energije svedena na minimum“ samo smjernica za ponuditelja te uz nju nije vezan niti jedan kriterij prihvatljivosti pa nema govora o skrivenim rizicima za ponuditelja niti potencijalnim troškovima koje ponuditelj ne može procijeniti. Nadalje, ističe da je opis i način mjerenja pouzdanosti prikazan u poglavlju 5.7.1.1. te u poglavlju 4.5.1. na koje se poglavlje 5.7.1.1. poziva, a napominje da se slučajna omaška u DON dogodila u tekstu poglavlja 5.7.1.2. gdje se dva puta ponuditelj upućuje na nepostojeće poglavlje 5.7.2.1. umjesto na poglavlje 5.7.1.1., ali da se isto moglo razjasniti kroz institut pitanja i odgovora. Tvrdi da nije točna tvrdnja žalitelja da naručitelj propisuje obvezu mjerenja pouzdanosti predmeta nabave i sa time povezane novčane kazne bez da je igdje u DON opisao kako će to mjerenje izgledati, jer je način mjerenja vrlo detaljno obrađen u poglavlju 4.5.1. Knjige 3 i njegovim potpoglavljima.

Ispitujući osnovanost ovog žalbenog navoda utvrđeno je sljedeće. Točkom 5.5. DON – Potrošnja električne energije (Knjiga 3, Zahtjevi Naručitelja) propisano je: „Izvođač će isporučiti Opremu čija je efikasnost takva da je potrošnja električne energije svedena na minimum“. Međutim, budući da mjerenje potrošnje nije predviđeno niti postoje kriteriji za prihvaćanje te budući da pojam „minimum“ nije definiran, na temelju njega nije jasno kako će naručitelj pregledavati i ocjenjivati ponude te bodovati i uspoređivati iste, stoga se stvara nejasnoća potencijalnim ponuditeljima glede uvjeta koje moraju ispuniti u postupku javne nabave. Slijedom navedenog, ovakva odredba DON nije u skladu s čl. 200. ZJN 2016, odnosno nije dovoljno jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno da bi ponuditelji mogli podnijeti usporedive ponude te izračunati cijenu bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji te je ovaj dio žalbenog navoda ocijenjen kao osnovan.

Nadalje, točkom 5.6. DON – Raspoloživost / pouzdanost postrojenja (Knjiga 3, Zahtjevi Naručitelja) je propisano: „Izvođač mora garantirati raspoloživost / pouzdanost MBO Postrojenja kako slijedi: Tablica 49. Vrijednosti zahtijevane raspoloživosti / pouzdanosti: Podsustav: Mehanička obrada -Pouzdanost R (%) 95, Raspoloživost A (%) 97,5, Tehnička raspoloživost AT (%) 97,5; Biološka obrada - Pouzdanost R (%) 99,9, Raspoloživost A (%) 99,9, Tehnička raspoloživost AT (%) 99,9, odnosno u skladu s poglavljem 4.5.1 Raspoloživost / pouzdanost postrojenja. Dakle, za razliku od točke 5.5. DON, u točki 5.6 DON je naručitelj dao jasna mjerila (oko toga što se smatra raspoloživošću / pouzdanošću MBO postrojenja) time što je naveo u Tablici 49. referentni sustav, a također dao je i razradu u točki 4.5.1. Raspoloživost / pouzdanost MBO Postrojenja, na koju se poziva ispod Tablice 49. U točki 4.5.1. DON naručitelj je dao prikaz, i to Tablicu 35. – Radni sati po podsustavima te Tablicu 36. – Vrijednosti zahtijevane raspoloživosti / pouzdanosti. Stoga je naručitelj ovdje postupio sukladno čl. 200. ZJN 2016 te je u ovom dijelu žalbeni navod ocijenjen kao neosnovan.

Konačno, točkom 5.7. propisano je: „Naručitelj je predvidio iduće kazne u slučaju neispunjenja Ponudom garantiranih vrijednosti koje svi Ponuditelji moraju uzeti u obzir; 5.7.1. Pouzdanost postrojenja, R; 5.7.1.1. Mjerenje pouzdanosti prije preuzimanja – Izvođač mora garantirati zahtijevanu pouzdanost MBO Postrojenja kako je navedeno u poglavlju 4.5.1. „Raspoloživost / pouzdanost postrojenja“, odnosno izračunatu prema poglavlju 4.5.1.2.7. „Pouzdanost R“. Pouzdanost MBO Postrojenja će Izvođač dokazati tijekom zadnja tri mjeseca probnog rada. Izvođač će voditi evidencije u skladu navedenim poglavljem i snositi sve troškove mjerenja pouzdanosti. Ukoliko pouzdanost bude manja od tražene, Izvođaču će biti naplaćena kazna u iznosu troškova povećanog zastoja MBO Postrojenja za projektirani vijek trajanja od 30 godina. Troškovi zastoja MBO Postrojenja po danu prema kalkulaciji Naručitelja iznose 20.000,00 kn neto, što znači da će se ukupni trošak manjkave raspoloživosti izračunati prema formuli: $KR = 20.000,00 \times (Rz - R) / 100 \times DR \times 30$; KR – Kazna zbog smanjene pouzdanosti; R – stvarna pouzdanost u tri mjeseca probnog rada; RZ – Zahtijevana pouzdanost (Rz = 95%); DR – Predviđeni broj radnih dana godišnje (DR= 5 x 52 = 260). Tražena pouzdanost je minimalna te u slučaju pouzdanosti veće od tražene Izvođač nema pravo na nagradu; 5.7.1.2. Mjerenje pouzdanosti nakon preuzimanja – Sukladno Ugovornim uvjetima, Naručitelj može mjerenje pouzdanosti organizirati i nakon preuzimanja Pogona od Izvođača, tijekom perioda za obavještanje o nedostacima. *Mjerenje se izvodi na identičan način opisan u poglavlju 5.7.2.1. s time da mjerenje organizira, evidentira i njegov trošak snosi Naručitelj, te o namjeri i datumu organiziranja mjerenja pravovremeno izvještava Izvođača, koji ima pravo prisustvovati mjerenjima. Mjerenja pouzdanosti nakon Preuzimanja potpadaju pod Testove nakon dovršetka iz čl. 12. Općih i Posebnih uvjeta Ugovora, a neispunjavanje garantiranih vrijednosti rezultira kaznom za izvođača opisanom u poglavlju 5.7.2.1.“. Budući da je, dakle, naručitelj dao detaljan opis i način mjerenja pouzdanosti u t. 5.7.1.1. DON te u t. 4.5.1. na koju se t. 5.7.1.1. poziva (Knjiga 3, Zahtjevi naručitelja), neosnovan je dio žalbenog navoda da naručitelj nigdje u DON nije opisao kako će to mjerenje izgledati.*

Što se tiče dijela žalbenog navoda da naručitelj navodi kako će mjerenje biti u skladu s t. 5.7.2.1., ali da tu točku niti opis mjerenja nije ugradio nigdje u DON, naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da se dogodila slučajna omaška u DON, u tekstu točke 5.7.1.2., gdje se dva puta ponuditelj upućuje na nepostojeće poglavlje 5.7.2.1., umjesto na poglavlje 5.7.1.1., ali smatra da se i ta slučajna omaška mogla bez ikakvih problema razjasniti kroz institut pitanja i odgovora. Ovo tijelo ističe da je uvidom u t. 5.7.1.2. DON – Mjerenje pouzdanosti nakon preuzimanja, utvrdilo da se u istoj naručitelj dva puta poziva na poglavlje 5.7.2.1., međutim, s obzirom na to da navedeno poglavlje u DON ne postoji, što ne spori ni sam naručitelj, žalbeni navod je u ovom dijelu osnovan.

Žalitelj u žalbi navodi da je naručitelj u t. 6.8. DON (Knjiga 1, Upute ponuditeljima, Kriteriji za odabir ponude) propisao kriterij odabira kao ekonomski najpovoljniju ponudu (dalje: ENP) te je u istoj naveo da „*da se ugovorna kazna za kašnjenje ugovara u rasponu od 5-15 % ugovorene vrijednosti radova*“ ovisno o tome što će ponuditi odabrani ponuditelj. Nadalje, navodi da se naručitelj za tu odredbu poziva na praksu koju nije obrazložio niti za koju daje ikakve

poveznice ili dodatne informacije kad je u pitanju vrsta radova, zemlja u kojoj je ustanovio tu praksu i sl., iz čega je vidljivo da naručitelj nije ni obrazložio na koji način će navedena odredba imati za posljedicu dobivanje ENP. Tvrdi da nije jasno kako će u ovako kompleksnom tehničkom projektu koji ima puno tehnički i financijski mjerljivih rezultata za naručitelja (kako tijekom izgradnje tako i kroz dugi niz godina u kojem će isto biti korišteno), bodovanje visine penala prilikom realizacije ugovora postići cilj učinkovite javne nabave. Općenito, žalitelj ističe da je cijela odredba o kaznama za kašnjenje paušalna i bez jasnih parametara te nije navedeno na što se točno odnose kazne i koja su to kašnjenja pa na osnovi ovakvog opisa ponuditelji nisu u stanju dati realnu ponudu niti objektivno procijeniti rizik, a što je suprotno čl. 200. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je DON-om dopušteno ponuditelju da definira bilo koju ugovornu kaznu i na vrlo transparentan način omogućeno ponuditeljima tržišno natjecanje. Kriterij se koristi kod bodovanja tako da jedan ponuditelj koji nije siguran da će ispuniti ugovorene rokove može, ali i ne treba, prihvatiti iznos ugovorne kazne viši od 5%, a ponuditelj koji je stručan i kvalificiran sigurno zna kako izvršiti ugovornu obvezu u ugovorenom roku. U konačnici, ističe naručitelj, radi se samo o visini iznosa ugovorne kazne, a ne o principima obračuna i pogrešno je imputiranje da se ugovorna kazna obračunava solo diskrecijom naručitelja jer je način obračuna jednostavna matematika i ugovorna šteta kao kazna za kašnjenje se ne mora dokazivati. Smatra da će ovaj kriterij bodovanja umanjiti rizik od kašnjenja projekta na način da će ponuditelj koji ponudi viši iznos dnevne i ukupne ugovorne kazne ozbiljnije shvatiti ugovorne rokove i istih se pridržavati, što se može vezati uz traženi rok za izvršenje ugovora. Tvrdi da kriterij nikoga ne stavlja u neravnopravan položaj, budući da je ponuđen minimalni i maksimalni iznos prihvaćene dnevne i ukupne kazne (5-15%) koji je unutar tržišnih granica. Poziva se na članak 284. st. 2. t. 3. ZJN 2016 te na odgovarajući pravni okvir vezano za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj i smatra da je ovakav način izračuna ENP ekonomičan i svrsishodan u trošenju javnih sredstava.

Uvidom u točku 6.8. DON (Knjiga 1, Kriteriji za odabir ponude), utvrđeno je da je naručitelj propisao: „Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda sa sljedećim kriterijima i njihovim relativnim značajem: 1. Cijena ponude 80% (relativni značaj kriterija – maksimalni broj bodova) te 2. Ocjena tehničkog dijela ponude 20% (relativni značaj kriterija – maksimalni broj bodova). Ocjena tehničkog dijela ponude se sastoji od: 10% za kriterij duljine garancijskog perioda, 10% za kriterij prihvaćene dnevne i ukupne ugovorne kazne za zakašnjenje.

Točka 6.8.1. – Bodovanje tehničkog dijela ponude, propisuje: „Naručitelj ocjenjuje i prema propisanim kriterijima boduje tehnički dio ponude s ciljem dobivanja optimalne razine usluge i opreme (garancijski period, prihvaćena ugovorna kazna), a sve u cilju izbjegavanja posljedičnih troškova za Naručitelja i cijeli sustav gospodarenja otpadom Šibensko-kninske županije u slučaju odstupanja od traženih rezultata Projekta. Ukupno je svakoj ponudi za ocjenu tehničkog dijela moguće dodijeliti maksimalno 20 bodova, od čega: 1. Kriterij duljine garancijskog perioda (maksimalni broj bodova 10), 2. Kriterij prihvaćene dnevne i ukupne ugovorne kazne za zakašnjenje (maksimalni broj bodova 10). Naručitelj smatra da će kriterij bodovanja pod 1. umanjiti rizik od kašnjenja projekta na način da će ponuditelj koji ponudi viši iznos dnevne i ukupne ugovorne kazne ozbiljnije shvatiti ugovorne rokove i istih se pridržavati. Iz prakse je poznato da se ugovorna kazna za kašnjenje ugovara u rasponu od 5 – 15% ugovorene vrijednosti radova te stoga Naručitelj nije predvidio viši iznos u kriteriju bodovanja. Samopouzdana ponuditelj moći će ponuditi maksimalnu ugovornu kaznu za zakašnjenje bez povećanja jediničnih cijena radova.“

Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda, uvidom u citiranu t. 6.8.1. DON utvrđeno je da se ne može otkloniti prigovor žalitelja da je DON u ovom dijelu nejasna. Naime, naručitelj nije obrazložio na čemu temelji svoje traženje da se ugovorna kazna za kašnjenje ugovara u rasponu od 5 – 15% ugovorene vrijednosti radova, a također, vezano za dio žaliteljeva navoda da nije jasno kako će bodovanje visine penala prilikom realizacije ugovora postići cilj učinkovite javne nabave. Slijedom navedenog, utvrđeno je da naručitelj nije dokazao povezanost tog kriterija s kvalitetom izvođenja radova, odnosno rokom izvršenja ugovora. Članak 285. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom nabave te moraju omogućiti učinkovito nadmetanje. Dakle, naručitelj nije doveo u vezu s predmetom

nabave ovaj kriterij niti obrazložio na koji način će bodovanje visine ugovorne kazne u postupku pregleda i ocjene te konačno odabira ponuda postići cilj učinkovite javne nabave iz članka 4. stavka 3. ZJN 2016. Stoga je ovaj žaliteljev navod ocijenjen kao osnovan.

Žalitelj zaključno u žalbi navodi da naručitelj u t. 5.3.4. Zahtjevi za količinom i kvalitetom Goriva iz otpada (G10) - Krutog oporabljenog goriva (SRF) (Knjiga 3 Zahtjevi Naručitelja) na str. 143, pogrešno navodi da Izvođač mora ispuniti parametre iz tablice 45. (umjesto tablice 46.), jer ista navodi karakteristike trafostanice te nije u vezi s navedenom točkom. Navodi i da iz citirane točke nije razvidno treba li količina od 13% goriva iz otpada koje je potrebno proizvesti biti samo Klase I ili samo Klase II ili i Klase I i Klase II, pri čemu nije vidljivo koji dio od 13 % treba biti Klase I, a koji Klase II, stoga je u tom dijelu DON izrađena suprotno ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je iz žalbe očito da je i sam žalitelj shvatio kako su zahtjevi iz Tablice 45. u biti zahtjevi iz Tablice 46. pa se nesporno radi o nenamjernoj grešci pri tipkanju koja se mogla korigirati institutom pitanja i odgovora. Citira i rečenicu koja neposredno prethodi Tablici 46 te smatra nespornim da se zahtjevom iz te rečenice traži da predmetno gorivo bude u najmanju ruku sve Klase II, a svaki udio Klase I je poželjan, ali ne i neophodan. Naručitelj ističe da se radi o nenamjernoj grešci pri tipkanju koja se mogla korigirati jednim jednostavnim pitanjem i odgovorom na isto.

Provjeravajući ovaj žalbeni navod utvrđeno je sljedeće. Uvidom u DON, str. 143, t. 5.3.4. Zahtjevi za količinom i kvalitetom Goriva iz otpada (GIO) - Krutog oporabljenog goriva (SRF) (Knjiga 3, Zahtjevi Naručitelja), utvrđeno je da naručitelj naveo: „Izvođač mora ispuniti minimalno tražene parametre iz Tablice 45. kako bi dokazao uvjete rada MBO Postrojenja“, međutim, iznad te rečenice se nalazi Tablica 46. – Zahtjevi za količinom i kvalitetom Krutog oporabljenog goriva, dok se navedena Tablica 45. – Karakteristike trafostanice nalazi u t. 4.6.1. DON, stoga je osnovan žalbeni navod žalitelja da je DON nejasna u ovom dijelu.

Vezano za drugi dio ovog žalbenog navoda, ovo tijelo ističe da je točkom 5.3.4. DON propisano: „Izvođač mora garantirati i dokazati da je na liniji mKO-a u mogućnosti proizvesti najmanje 13% goriva iz otpada – Krutog oporabljenog goriva Klase I i/ili II sukladno normi HRN EN 15359:2012 Kruta oporabljena goriva - Specifikacije i klase i pripadajućim normama na koje se spomenuta norma poziva, od ukupnih ulaznih količina mKO-a.“. Dakle, navedenim se zahtjevom traži da predmetno gorivo može biti sve Klase II, može biti sve Klase I, a može biti i djelomično Klasa I, djelomično Klasa II. Slijedom navedenog, žalbeni navod je u ovom dijelu neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede postupka javne nabave. Naime, ovo tijelo je provjerilo rok za dostavu ponuda i utvrdilo da je isti određen sukladno odredbi članka 227. i 228. ZJN 2016. U predmetnom postupku javne nabave nije bilo obveze slanja ispravka obavijesti na objavu niti produljenja roka za dostavu ponuda. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, s relativnim značajem: kriterij duljine garancijskog perioda 10 % (10 bodova), kriterij prihvaćene dnevne i ukupne ugovorne kazne za zakašnjenje 10 % (10 bodova), cijena 80 % (80 bodova), određen sukladno odredbama članka 284. i 452. ZJN 2016, a temeljem dokumentacije predmetnog postupka kojom ovo tijelo raspolaže nije utvrđeno postojanje bitne povrede iz članka 404. stavka 2. točke 5. ZJN 2016. Nadalje, u odnosu na postojanje obveznih osnova za isključenje te mogućnosti da je naručitelj nakon isteka roka za dostavu ponude vodio pregovore ili da je ponuditelj izmijenio svoju ponudu suprotno odredbama ZJN 2016 navedena odredba nije primjenjiva u ovoj fazi predmetnog postupka javne nabave. Također, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta određeni su sukladno člancima 256.-259. ZJN 2016 te nije utvrđena povreda u smislu da naručitelj nije primijenio ili nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavljivanja žalbe.

S obzirom na prethodno navedeno ovo državno tijelo poništava dokumentaciju za nadmetanje u dijelu u kojem je ista zahvaćena nezakonitošću te je odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Nadalje, sukladno odredbi članka 419. ZJN 2016., ako Državna komisija usvoji žalbu, naručitelj je obavezan, postupajući po odluci Državne komisije, nastaviti postupak, izmijeniti dokumentaciju o nabavi u dijelu u kojem je zahvaćena nezakonitošću, odrediti novi rok za dostavu i objaviti ispravak poziva na nadmetanje ili odabranim natjecateljima poslati novi poziv na dostavu ponuda, na sudjelovanje u dijalogu ili na pregovaranje, ili poništiti postupak javne nabave ako postoje razlozi za poništenje. Naručitelj je obavezan rok za dostavu ponuda produžiti najmanje za onoliko dana koliko je preostalo od dana izjavljivanja žalbe do isteka prvotno određenog roka.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj Strabag d.o.o., Zagreb, je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna za naknadu za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. istog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. S obzirom na to da je ovo tijelo žalbu ocijenilo osnovanom, žalitelj je uspio sa žalbom, stoga su mu priznati troškovi u iznosu od 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka. Slijedom navedenog, odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016., obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. Bikarac d.o.o.,
Šibenik, Stjepana Radića 100
2. Strabag d.o.o.,
Zagreb, Ulica Petra Hektorovića 2